

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΡΟΔΟΥ

ΑΒΜ Ε2011/14Ε

Αριθμός Διατάξεως: 58/13

ΔΙΑΤΑΞΗ ΚΑΤ'ΑΡ. 47 ΚΠΔ
Η Εισαγγελέας Πρωτοδικών Ρόδου

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 47 Κ.Π.Δ όπως αυτή αντικ. από το άρ. 28§4 Ν. 4055/2012: «1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία. Ο εγκαλών έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της διάταξης. 2. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή ανακριτικές πράξεις, κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, ενεργεί όπως στην προηγούμενη παράγραφο. 3. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παράγραφοι 1 και 5, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση». Περαιτέρω με το άρθρο 48 ΚΠΔ όπως αυτό τροπ. με το άρ. 28§4 Ν. 4055/2012. Ο εγκαλών μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) μηνών από την έκδοση της διάταξης κατά τις παραγράφους 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου, μπορεί να προσφύγει κατά αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται για κανένα λόγο. Για την προσφυγή συντάσσεται έκθεση από τον γραμματέα της εισαγγελίας που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διάταξη. 2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. 3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή

παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα για το οποίο δεν έχει ήδη διενεργηθεί είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό».

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 259 ΠΚ «Κατά τη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ "υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δυο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 εδάφ. α' του Π.Κ. απαιτούνται: α) παραβίαση υπηρεσιακού καθήκοντος το οποίο καθορίζεται με νόμο ή διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας, β) πρόθεση του δράστη δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση παραβάσεως του καθήκοντος της υπηρεσίας και γ) σκοπός του δράστη να προσπορίσει στον ίδιο ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη του εν λόγω σκοπού. Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνον η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν αλλά και η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του. ο όρος με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον, λογικά σημαίνει ότι η πράξη όπως επιχειρείται από τον δράστη δύναται να οδηγήσει στην απαίτηση παράνομο οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτων και επί πλέον ότι η βούληση του δράστη κατευθύνεται στην απόκτηση του οφέλους ή στην πρόκληση της βλάβης. Έτσι μεταξύ της πράξεως και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει μία τέτοια αιτιώδης σχέση ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος, αν δεν είναι αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι πρόσφορος περιποιήσεως της σκοπούμενης βλάβης ή του σκοπούμενου οφέλους, πράγμα που συμβαίνει όταν το σκοπούμενο όφελος ή η σκοπούμενη βλάβη δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνον με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος. Όταν δε ο σκοπός συνίσταται σε βλάβη του κράτους πρέπει να προσδιορίζεται και σε τι συνίσταται η βλάβη

αυτή. Υπάλληλοι θεωρούνται και οι κρατικοί λειτουργοί που είναι κατά κανόνα άμεσα όργανα του κράτους επί των οποίων δεν νοείται διάκριση μεταξύ απλού υπαλληλικού και υπηρεσιακού καθήκοντος μεταξύ δε αυτών περιλαμβάνονται και οι δικαστικοί λειτουργοί που υπάγονται σε αυτούς που θεωρούνται υπάλληλοι για την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 259 και 13 στοιχ. α΄ ΠΚ... Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 46 παρ.1α Π.Κ. με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας απαιτείται να συντρέχουν αντικειμενικώς α)πρόκληση στον αυτουργό της αποφάσεως να διαπράξει ορισμένη άδικη πράξη, η οποία μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, όπως με προτροπές (παρακίνηση, παρόρμηση, ενθάρρυνση) με παραινήσεις (συμβουλές κλπ), με πειθώ, φορτικότητα ή με εκμετάλλευση της επιβολής στον φυσικό αυτουργό, λόγω υπηρεσιακής ή άλλης εξαρτήσεως υποκειμενικώς δε απαιτείται δόλος του ηθικού αυτουργού που περιλαμβάνει α)συνείδηση του ηθικού αυτουργού ότι παρήγαγε στον φυσικό αυτουργό την απόφαση για τη διάπραξη από αυτόν της αντικειμενικής υποστάσεως ορισμένου εγκλήματος, β)συνείδηση της συγκεκριμένης πράξεως στην οποία παρακινεί ο ηθικός αυτουργός» (ΑΠ 28/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την από 26.7.2011 μηνυτήρια αναφορά- έγκληση του Σπανού Θωμά του Χρήστου ενεργούντος ως πληρεξούσιος της Ελένης Καρόφτη κατήγγειλε ότι επί ακινήτου της εντολέως του επεβλήθη, από τη Δ.Ο.Υ Ρόδου, παράνομα κατάσχεση για ανύπαρκτη οφειλή, κατά τους ισχυρισμούς του, την οποία αρνείται η ΔΟ.Υ Ρόδου να άρει.

Αφού έλαβα υπόψη την ανωτέρω έγκληση εκθέτω τα εξής:

Βάση της ανωτέρω εγκλήσεως διατάχθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από την οποία προέκυψε ότι η ένδικη διαφορά μεταξύ ΔΟ.Υ Ρόδου και της Ελένης Καρόφτι αφορά αντιρρήσεις περί την εκτέλεση. Οι όποιες τέτοιες αντιρρήσεις είναι αντικείμενο των πολιτικών δικαστηρίων και όχι του Ποινικού Κώδικα. Μάλιστα, η Ελένη Καρόφτη έχει ήδη αποτανθεί στα αρμόδια Διοικητικά Δικαστήρια επί απορριπτικής απάντησης της Δ.Ο.Υ από τα οποία εκδόθηκε η 629/2008 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου με την οποία απερρίφθη η προσφυγή της ενώ με την 301/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά απερρίφθη και η

ασκηθείσα έφεση επί της προαναφερόμενης πρωτόδικης απόφασης. Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει η τέλεση ποινικού αδικήματος, προκύπτει, ωστόσο, ξεκάθαρα ότι επιχειρείται να ποινικοποιηθεί μία καθαρά αστικής φύσεως διαφορά επί της οποίας ουδεμία αρμοδιότητα έχει η Εισαγγελία πρωτοδικών Ρόδου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Έχοντας λάβει υπ' όψη και τα άρθρα 47 και 48 Κ.Π.Δ.

Απορρίπτουμε την 26.7.2011 καταγγελία - έγκληση της Ελένης Καρόφτη δια του Σπανού Θωμά.

Ρόδος 01-06-2013

Η Εισαγγελέας

